

Sygn. akt II Cz 801/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia dłużnika Gminy G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 maja 2014r., sygn. akt I Co 988/14 w sprawie ze skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu K. R., w sprawie KM 400/14 z wniosku wierzyciela (...) (...) Sp. z o.o. w W.

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w pkt I oddalił wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania skargi; w pkt II odrzucił skargę w przedmiocie zajęcia rachunku bankowego, zaś w pkt III w pozostałym zakresie postępowanie umorzył. Sąd wskazał, że jak wynika z akt postępowania egzekucyjnego, dłużnik odebrał zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego w dniu 14 marca 2014 r., a zatem jego skarga wpłynęła do Sądu po upływie ustawowego terminu, tj. w dniu 17 kwietnia 2014 r. i z tego względu podlegała odrzuceniu. Natomiast postępowanie w zakresie skargi na postanowienie Komornika z dnia 7 kwietnia 2014 r. w przedmiocie odmowy zwolnienia spod egzekucji z rachunku bankowego dłużnika kwot z tytułu subwencji rocznej dla gminy oraz z tytułu wielkości planowanego udziału Gminy w podatku dochodowym od osób fizycznych na 2014 r., w ocenie Sądu, podlegało umorzeniu. Jak bowiem wynika z akt egzekucyjnych, Komornik w dniu 6 marca 2014 r. zawiadomił Bank (...) S.A. o zajęciu rachunku bankowego dłużnika i na tym etapie postępowania był to jedyny bank, do którego skierowano zawiadomienie. Jednakże pismem z dnia 16 kwietnia 2014 r. Bank (...) S.A. - Departament (...), poinformował Komornika, iż nie prowadzi rachunków bankowych, których posiadaczem jest Gmina G.. Co do wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego Sąd wskazał, że dłużnik w żaden sposób go nie uzasadnił, a mając na uwadze pozostałe rozważania w przedmiotowej sprawie, wniosek ten należało oddalić.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik, wnosząc o jego zmianę i zwolnienie spod egzekucji z rachunku bankowego kwoty 8.926.475 zł z tytułu subwencji rocznej dla gminy oraz kwoty 3.712.452 zł z tytułu planowanego udziału dłużnika w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz wierzytelności z tytułu kredytu udzielonego posiadaczowi rachunku w ramach kredytu na sfinansowanie przejściowego deficytu budżetowego, tj. 2.000.000 zł, ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, podniósł że zaskarżył postanowienie Komornika z dnia 7 kwietnia, które to wpłynęło do dłużnika w dniu 14 kwietnia 2014 r., zatem skarga na to postanowienie została złożona w terminie, tj. 17 kwietnia 2014r. Do tego czasu, po zajęciu rachunku bankowego przez Komornika, dłużnik w dniu 19 marca 2014 r. wystąpił z wnioskiem o ograniczenie egzekucji. Również umorzenie postępowania, w ocenie skarżącego, było błędne, gdyż Sąd nie wskazał jakie kryterium było powodem tego rozstrzygnięcia, a ponadto okoliczność omyłkowego skierowania przez Komornika zajęcia rachunku bankowego do banku, który nie prowadzi rachunku bankowego, nie może być podstawą późniejszego umorzenia postępowania ze skargi na tę czynność. Komornik może swój błąd bowiem naprawić i dokonać zajęcia w banku prowadzącym obsługę dłużnika, zatem Sąd, zdaniem dłużnika, winien był rozpatrzyć sprawę zgodnie

z jego wnioskiem i wypowiedzieć się czy przedmiotem zajęcia mogą być wskazane w skardze kwoty. Nadto, art. 355 § 2 kpc przewiduje możliwość wydania postanowienia o umorzeniu na posiedzeniu niejawnym jedynie wtedy, gdy powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym lub gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, zatem należy przyjąć, że w innych wypadkach umorzenie może nastąpić tylko na posiedzeniu jawnym, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Również, w ocenie skarżącego, postanowienie Sądu w zakresie, w jakim oddalono jego wniosek o zawieszenie postępowania było nieprawidłowe z tego względu, że Sąd nie przeprowadził w tym kierunku żadnego postępowania dowodowego. Dłużnik nie musi uprawdopodobnić powstania szkody, a ponadto, w niniejszej sprawie, w sposób nie budzący wątpliwości, taką szkodę dłużnik poniesie skoro komornik dokonał zajęcia subwencji na cele oświatowe.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlega oddaleniu. Odnośnie zarzutu dłużnika dotyczącego błędnego przyjęcia przez Sąd pierwszej instancji, że skarga na czynności komornika została wniesiona po terminie, co skutkowało jej odrzuceniem, istotnym jest, że skarga ta została złożona na dwie różne, lecz częściowo powiązane ze sobą czynności, tj.: dokonanie zajęcia rachunku bankowego, które mając na uwadze treść art. 890 § 1 kpc, miało miejsce 17 marca 2014 r. (k. 14 akt egzekucyjnych KM 400/14) oraz postanowienie Komornika z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie odmowy zwolnienia spod egzekucji z rachunku bankowego wskazanych w skardze kwot (k. 51 akt egzekucyjnych). Zgodnie natomiast z art. 767 § 4 zd. 1 i 2 kpc, skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności. Skargę na zaniechanie przez komornika czynności wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym czynność powinna być dokonana. Skoro zatem dłużnik o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat dowiedział się najpóźniej w dniu 14 marca 2014 r. (co wynika z prezentaty znajdującej się na dołączonym piśmie – k. 5), zaś skarga została złożona 17 kwietnia 2014 r., należy przyjąć, że Sąd Rejonowy prawidłowo, w tym zakresie, skargę odrzucił. Skarżący błędnie bowiem upatruje zasadności swojej argumentacji dotyczącej zachowania terminu, w tym, że po upływie 5 dni od otrzymania powyższego zawiadomienia o zajęciu, złożył do Komornika wniosek o ograniczenie egzekucji z rachunku bankowego. Podjęcie tego typu czynności (jak i jakiegokolwiek innej) nie powoduje przedłużenia czy też przesunięcia ustawowego terminu wskazanego w art. 767 § 4 kpc, do momentu udzielenia odpowiedzi przez Komornika. Skoro zatem skarga w tym przedmiocie została złożona z ponad miesięcznym opóźnieniem, Sąd zasadnie, co do czynności w postaci zajęcia rachunku bankowego, ją odrzucił. Należy bowiem, jak już wskazano, odróżnić obydwie skarżone czynności mimo, iż są one powiązane ze sobą okolicznościami sprawy, tj. zmierzają do ograniczenia egzekucji z rachunku bankowego.

Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego dłużnika, również prawidłowo Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym skargi na odmowę zwolnienia spod egzekucji z rachunku bankowego dłużnika kwot z tytułu subwencji rocznej dla Gminy oraz z tytułu wielkości planowanego udziału Gminy w podatku dochodowym od osób fizycznych (w wyniku rozpoznania wniosku dłużnika o ograniczenie egzekucji z rachunku bankowego), gdyż wydanie rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, co jest oczywiste, stało się zbędne, z uwagi na brak prowadzenia przez bank, do którego skierowano czynność zajęcia, jak i wniosek o zwolnienie spod egzekucji, rachunków bankowych dłużnika. W takim zaś stanie sprawy, gdy skarga na czynności komornika może odnosić się tylko do konkretnych czynności bądź zaniechań komornika, nie było rzeczą Sądu, wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącego, rozważanie dopuszczalności skierowania egzekucji do środków wskazywanych przez dłużnika, w sytuacji, gdy skarga nie obejmowała efektywnie dokonanej w tym przedmiocie czynności. Również wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, zasadą jest, w myśl przepisu art. 766 k.p.c., że Sąd rozpoznaje sprawy egzekucyjne na posiedzeniu niejawnym. Z tych też przyczyn skarżący nie zakwestionował skutecznie także orzeczenia Sądu Rejonowego w przedmiocie umorzenia postępowania w wyżej wskazywanym zakresie.

Również zarzut błędnego, w ocenie dłużnika, oddalenia wniosku o zawieszenie postępowania, nie jest uzasadniony. Zgodnie bowiem, z art. 767² § 2 kpc wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani wykonania zaskarżonej czynności, chyba że sąd zawiesi postępowanie lub wstrzyma dokonanie czynności. Z treści art. 821 § 1 kpc wynika natomiast, że sąd może na wniosek zawiesić w całości lub w części postępowanie egzekucyjne, jeżeli

złożono skargę na czynności komornika. Ocena sądu w tym zakresie uzależniona jest od okoliczności sprawy, zaś przed rozstrzygnięciem wniosku sąd powinien rozważyć prawdopodobieństwo zasadności skargi. Zawieszenie postępowania ma bowiem na celu zapobieżenie ewentualnej szkodzie, jaka mogłaby powstać w czasie rozpatrywania skargi. Skoro w przedmiotowej sprawie skarga została odrzucona ze względu na uchybienie terminu jej wniesienia, zaś w pozostałym zakresie zasadnie postępowanie umorzono, a nie zachodzą inne przesłanki uzasadniające zawieszenie postępowania, to wniosek ten należało uznać za bezprzedmiotowy i jako taki podlegać on oddaleniu. Z tego względu rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego także w tym zakresie należy uznać za prawidłowe. Niezależnie zaś od tego zauważyć należy, że wobec prawomocnego oddalenia zażalenia dłużnika niniejszym postanowieniem Sądu Okręgowego (od orzeczenia Sądu pierwszej instancji, które nie uwzględniało skargi) również jego zażalenie w tej kwestii było bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, oddalił zażalenie.